

Державне регулювання фінансового ринку України

Для ефективного функціонування фінансового ринку потрібна підтримка та врегулювання з боку держави, тому що саме держава є регулятором та контролером правил формування економічних відносин між учасників ринку. Продуктивність є провідним завданням фінансового ринку для зростання вітчизняної економіки. Оскільки в Україні процес росту фінансового ринку на даний момент набирає обертів, контроль за його діяльністю стає ще більш необхідним.

Державне регулювання фінансового ринку – це сукупність певних методів і прийомів, що дозволяють врегулювати особливості діяльності усіх його учасників і операцій між ними шляхом визначення державою відповідних вимог та правил для підтримки балансу взаємних інтересів учасників фінансового ринку.

На рис. 1 відтворено основні завдання державного регулювання фінансового ринку.

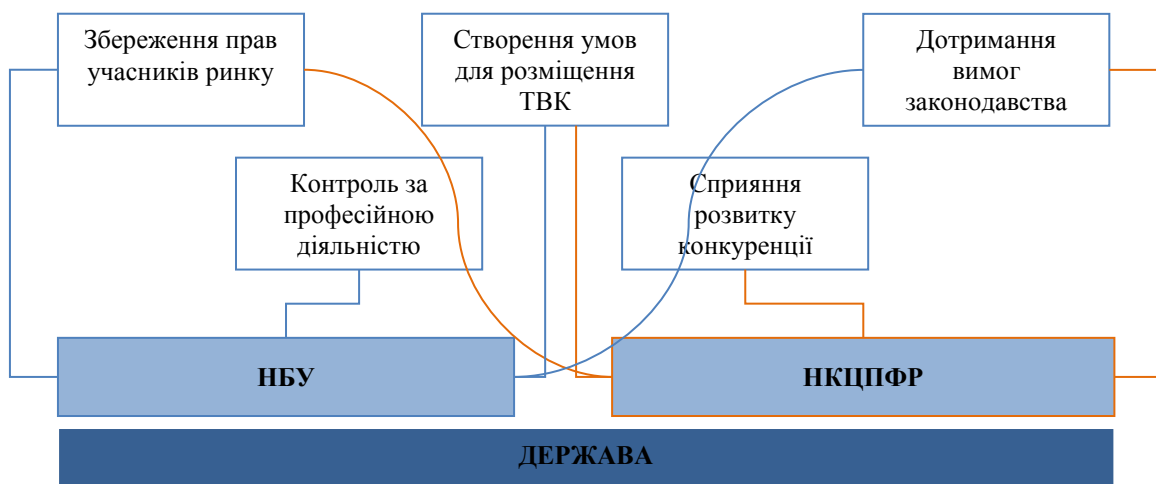

Рис. 1. Основні завдання державного регулювання фінансового ринку

На рис. 1 зображені ключові завдання держави для ефективного функціонування фінансового ринку, зокрема ринок повинен бути вільним (забезпечити конкуренцію), захищати та зберігати права учасників (позичальників, інвесторів, фінансових посередників), контролювати діяльність фінансових посередників (дозволи, ліцензії), створювати умови для розміщення заощаджень учасників ринку з метою їх трансформації в позиковий капітал та контролювати за дотриманням чинного законодавства в процесі формування та реалізації економічних відносин на фінансовому ринку.

На сьогодні залишилось два державних регулятора, які і зобов'язані здійснювати державне регулювання фінансового ринку України: Національний банк України (регулювання банківського ринку та частину небанківського фінансово-кредитного ринку) та Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (регулювання ринку цінних паперів і похідних цінних паперів та частину ринку фінансових послуг). Усі вищеперераховані державні структури зобов'язані співпрацювати.

Отже, необхідно відмітити, що основним завданням державного регулювання є забезпечення відповідності інтересів усіх суб'єктів фінансового ринку через непряме втручання у їхню діяльність. Важелями непрямого втручання держави у регулювання фінансового ринку є такі:

- податкова політика;
- регулювання грошової маси й величини кредитів;
- зовнішньоекономічна політика;
- гарантії держави щодо позик приватного сектора;
- вихід держави на ринок позикових капіталів тощо.

Регулюючу функцію держави можна вважати як одну із основоположних для ефективного функціонування кожного суб'єкта господарювання, який провадить свою діяльність та є учасником економічних відносин на фінансовому ринку.